

שוק שחרור בחלוק לבן

רופא סירב לשחרר חולה מחלקתו משום שהוא שימש לו כרה חולבת - וחסרי-אמצעים מחכים שנה לאישפוז

לה על שנתיים), או חולה שסיכויי החלמתו קלושים, מועבר באישור הפסיכיאטר הי מחוץ לבית-החולים פרטי לחולי-גפוש. זאת, כדי לפנות מיטות לקבלת חולים חדשים. משרד-הבריאות נושא בכל הוצאות אישפוזם של חולי-גפוש בבתי-החולים הי פרטיים, במסגרת התקציב ל"אישפוז חוק". בבתי-החולים הפרטיים בישראל מאושפזים זים כיום כארבעת אלפים חולי-גפוש. בין כותליהם של בתי-החולים האלה מתרחשים דברים מוזעזעים.

בני משפחתו של חולה-הגפוש נותרים, בביקוריהם הראשונים בבית-החולים, המר מים, הם מגלים כי בניהם-החולה החולה מאושפז בתנאי זיהמה, מסתובב בגדים בלויים, סובל מתת-תזונה, והחמור מכל - חלה הרעה ניכרת במצבו הנפשי.

הם חורקים שיניים, אך אינם מעזים להתלונן בפני איש. הם יודעים כי אם יתלוננו מנהל בית-החולים, הוא ישיב: "קחו מפה את החולה, עשרה אנשים אחרים ממתינים בקוצר-רוח כדי לתפוס את מקומו".

אם יתלוננו בפני משרד-הבריאות, דבר לא ישתנה, ועם זאת ייחשף בן-המישפחה האומלל להתעללות ולזקמה מצד מנהל בית-החולים.

מצב מעוות זה משאיר בפני משפחות רבות אפשרות לברירה אחת בלבד - הן

זכה חדש מדרום-אפריקה (השם שמור במערכת) שהשתקע בארץ, התי גלה כחולה-גפוש. הוא אושפז בבית-החולים ההסתדרותי לחולי-גפוש שלוותה.

שנתיים לאחרי-מכן הועבר החולה לבית-חולים פרטי. הורי הצעיר, אשר להם קרובי מישפחה בארץ, באו לבקרו והודיעו כי תנאי-האישפוז שבהם הוחזק בנם, אך עדי מהרה למדו את השיטה הנהוגה בישראל, והחלו משלמים 2,500 לירות לחודש ל פסיכיאטר של בית-החולים, המשמש גם כבעליו של בית-החולים, כדי שיעניק לבנם תנאי-חיים אנושיים.

כעבור שנה החלה המישפחה להתרושש, החליטה להעביר את הצעיר לבית-החולים אחר, בו הובטח לה כי תמורת 500 לירות לחודש "בלבד" יזכה הבן ביחס של מועדף.

הפסיכיאטר של בית-החולים לא מיהר להסכים להיפרד מהחולה, ששימש לו מיכרה-זהב. הוא כתב חוות-דעת רפואית, בה ניקבע כי אסור להעביר את החולה לכל בית-חולים אחר.

ההורים פנו בייאושם לד"ר זיגפריד פליגלמן, ששימש בשעתו כפסיכיאטר הי מחוץ לפנור הצפון, והלה ציין בחוות דעת רפואית מנומקת כי אין כל מניעה להעביר את החולה לבית-החולים אחר. למרות חוות-דעת ברורה זו של הממונה,

הרופא

לא שוחרר החולה מבית-החולים. להורים נרמז, כי מוטב להם שיפסיקו את ניסיונות ההעברה, ולא - תינקט פעולה נגדית הי עלולה לפגוע במצבו הבלתי-מאוזן של בנם. ההורים לא ויתרו. הם פנו בתביעה מישר פטית לבית-המישפט המחוזי, ורק לאחר שניתן צו בחתימת השופט המחוזי יצחק שילה, שוחרר החולה והועבר לבית-החולים אחר.

הפלות

כעסק מכניס

בתי-הפקר נוסף בתחום הרפואה, בו מוצאים עצמם מבקשי-הטיפול נפגעים, הוא רפואת הנשים.

עקב הסכמים קואליציוניים, מתבצעות מרבית ההפלות המלאכותיות במחתרת. הי תשלומים עבור ביצוע הפלות מרקיעים שחקים, והרופאים העוסקים בכך כבעבודה צדדית, לאחר תום יום עבודתם בבתי החולים הממשלתיים וההסתדרותיים, גור פים הן-תועפות.

בעיית ההפלות המלאכותיות ידועה וי כאובה. רבות נכתב אודותיה. היא משמשת ורן להידרדרות ענף הגינקולוגיה כולו.

לרבים מבין רופאי הנשים העובדים בבתי-החולים הציבוריים אסור לעסוק בי פרקטיקה פרטית. עם זאת, המציאות מר כיחה כי רובם עוסקים בטפולים שונים בחולים פרטיים, בחשאי. טיבם של יחסים אלו אינו מאפשר, במרבית המקרים, קיום ופיתוח יחסי אמון וידידות בין הרופא לבין המטופלת.

רופאי-הנשים העוסק בפרקטיקה פרטית הופך, לא-פעם, למעין ספק-שירותים בלבד, המעוניין לסיים את הטיפול מהר ככל האפשר, בלא שישקיע במעשיו מחשבה ואחריות מתאימה.

כדוגמה אופיינית למצב-דברים זה יוכל לשמש המקרה הבא: אצל סטודנטית צעירה (השם שמור כי

אישפוז

תמורת שוחד

זמר ד"ר מאיר מאיר ששימש, בטרם פרש לגימלאות, כפסיכיאטר המחוזי של מחוז המרכז: "רמת התרבות של עם נמדדת לפי רמת השירותים הניתנים לחולי-הגפוש שלו. בכל מדינה מתורקת היו השלטונות סוגרים מייד את כל

מאח

זאב יפת

בתי-החולים הפרטיים לחולי-גפוש, אילו הם היו במצב כזה כמו אצלנו, מצוקת האישפוז, שהיא תופעה חמורה כלל-ארצית, נעשית בלתי-נסבלת ממש, כי אשר מדובר בחולי-גפוש ובחולים כרוניים.

חולה-גפוש, לפעמים אלים, החייב אישפוז במקום סגור והנשאר בביתו מחוסר מקום אישפוז בבית-החולים, יאמלל תוך זמן קצר את היי כל בגימישפחתו. חולי-גפוש ממתינים לא פעם שנה, ואף למעלה מזה, כדי לזכות במקום-אישפוז.

בתי-החולים הממשלתיים וההסתדרותיים לחולי-גפוש כורעים תחת עומס של תפוסת יתר, והלחץ העצום על בתי-החולים מלווה לא-פעם בהצעות-שוחד, שתכליתן להקדים את תור האישפוז.

כל חולה-גפוש אשר הטיפול בו חייב להימשך שנים (בבתי-החולים של ההסתדרות אין מאשפוזים חולה-גפוש לתקופה העור

